

ENVIRONMENT & HEALTH

ОКРУЖАЮЩАЯ СРЕДА И ЗДОРОВЬЕ

Передплатний індекс 74110

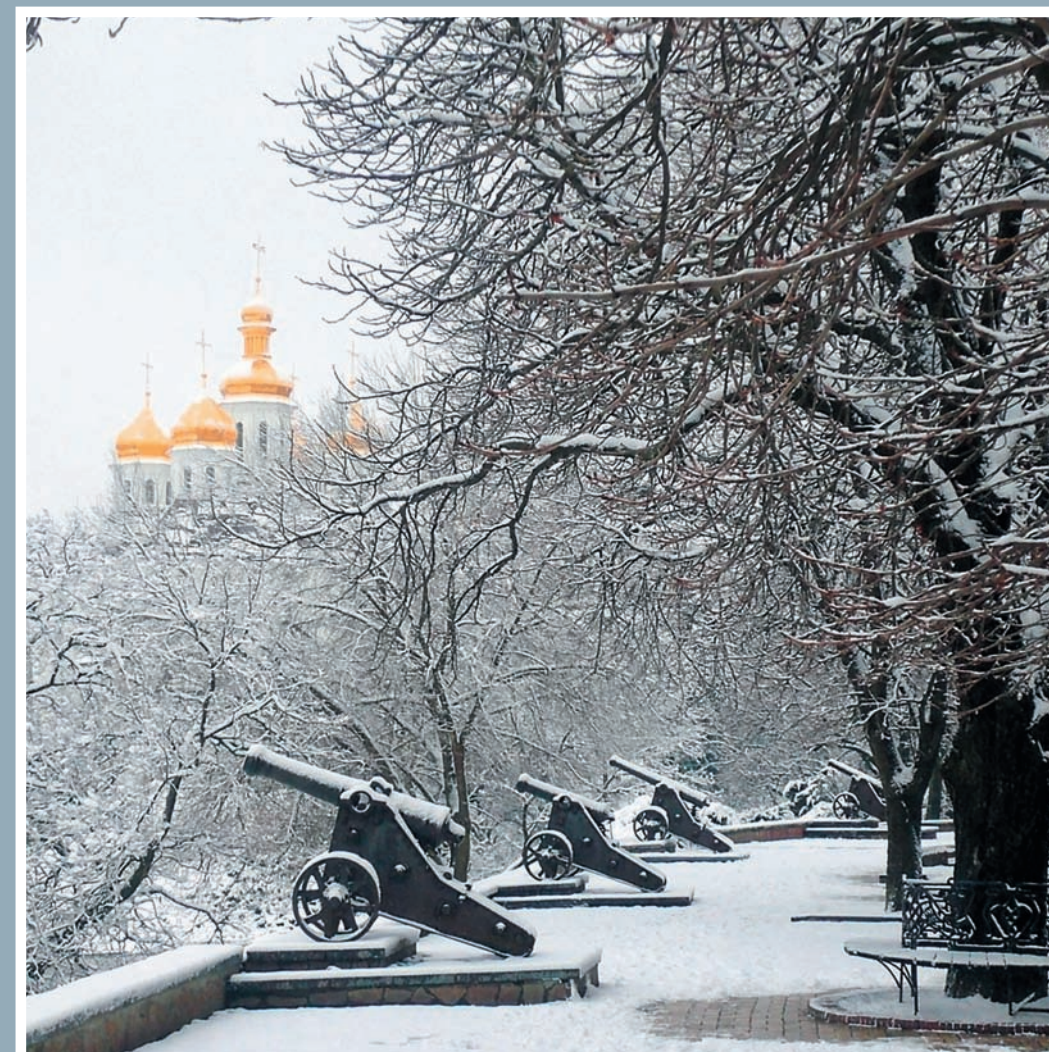
ЧИТАЙТЕ В НОМЕРЕ:

- ГИГИЕНИЧЕСКИЕ ПРОБЛЕМЫ НАНОТЕХНОЛОГИЙ
- КАЧЕСТВО ОКРУЖАЮЩЕЙ СРЕДЫ И ЗДОРОВЬЕ НАСЕЛЕНИЯ
- ПРОБЛЕМЫ ЧЕРНОБЫЛЯ
- МЕТОДЫ ИССЛЕДОВАНИЯ
- ОБЗОР ЛИТЕРАТУРЫ И СОБСТВЕННЫЕ ИССЛЕДОВАНИЯ
- ИЗ ОПЫТА САНИТАРНОЙ И ЛЕЧЕБНОЙ ПРАКТИКИ
- НАШИ ЮБИЛЯРЫ. ИСТОРИЯ МЕДИЦИНЫ

ENVIRONMENT & HEALTH

ДОВКІЛЛЯ ТА ЗДОРОВ'Я

ЖОВТЕНЬ—ГРУДЕНЬ 2010

www.dovkil-health.Kiev.ua

ЧИТАЙТЕ У НОМЕРІ:

- ГІГІЄНІЧНІ ПРОБЛЕМИ НАНОТЕХНОЛОГІЙ
- ЯКІСТЬ ДОВКІЛЛЯ І ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ
- ПРОБЛЕМИ ЧОРНОБИЛЯ
- МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ
- ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ ТА ВЛАСНІ ДОСЛІДЖЕННЯ
- З ДОСВІДУ САНІТАРНОЇ ТА ЛІКУВАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ
- НАШІ ЮВІЛЯРИ. ІСТОРІЯ МЕДИЦИНИ

творчої конкуренції. «У нас, у концтаборі, соціалістичного змагання не було. У нас була жорстока конкуренція — конкуренція не на життя, а на смерть. У нашій роботі має бути здорова, продуктивна конкуренція».

До аспірантури одночасно він брав не менше двох аспірантів. Як правило, один з них запрошувався з досвідом практичної роботи, інший — після закінчення вузу, кращий з випускників. Кожному з них пропонувалися теми кандидатських дисертацій, близьких за науковим напрямком. І такий початок наукової діяльності ставав одночасно поштовхом до конкуренції і стартом творчого зростання кожного з молодих вчених.

До підбору кадрів у Р.Д. Габо-вича були свої принципи. Він не дозволяв, щоб йому нав'язували аспірантів, пропонували з боку адміністрації інституту, партійних та комсомольських органів взяти на кафедру ту чи іншу особу. До такого роду осіб Р.Д. Габо-вич ставився підозріло, вважав їх агентами стороннього впливу, не виявляв до них відкритості, щедрості. Не поспішав з вибором теми дисертаційної роботи, відсторонювався від них педагогічними навантаженнями.

Пригадується характерна розмова з молодими аспірантами — авторами цієї публікації. Розмова відбулася на першому році аспірантури, йшов інтенсивний пошук тем кандидатських дисертацій. Перегорталися десятки монографій, журнальні публікації з різних розділів гігієни. У цей час до аспірантської зайшов Рафаїл Давидович, поцікавився станом справ. Наприкінці розмови зауважив: «Не займайтеся просто читанням. Найменш продуктивна робота аспіранта — читати будь-яку літературу. Не читайте літературу взагалі, будь-що без конкретної мети. Але цілеспрямовано шукайте у літературі відповіді на запитання, які вам не дають спокою, які вас бентежать. Ні дня без роботи над літературою!» Це стало нашим девізом.

У його розумінні найбільш негативна риса людини, співробітника очолюваного ним колективу — самозадоволеність, само-впевненість, рутинний стан душі і серця. Від кожного співробітника він вимагав самовдосконалення, постійного творчого пошуку, досконалого знання світових досягнень.

На кафедрі завжди панувала творча атмосфера, кипіла наукова робота, згуртувався колектив співробітників. Аспірантам він радив не поспішати доповідати про отримані в експериментах результати навіть керівнику, а перевіряти їх багато разів. Все робив для того, щоб підтримати у науковця інтерес, натхнення та творче ставлення до роботи.

Дуже мудро він підводив підсумки роботи на заключному засіданні кафедри перед Новим роком. У роботі кожного з нас він знаходив особисте досягнення, більше чи менше (наприклад, опанування методики, складання кандидатського іспиту, написання статті тощо); це піднімало настрій та самооцінку співробітників.

Він мав свою власну точку зору на будь-які актуальні питання сучасності та майбутнього. Наприклад, він вважав, що у майбутньому ми будемо жити у насиченому радіохвилями середовищі, яке може завдавати неабиякої шкоди здоров'ю людини; аналітичні можливості санітарно-епідеміологічної служби обмежені порівняно зі зростаючими чинниками довкілля і з часом увійдуть у протиріччя з масштабами забруднення, особливо хімічними речовинами; людство постане на порозі вичерпання енергетичних і продовольчих ресурсів, геокліматичних змін, і це створить умови для масштабних конфліктів не лише між окремими країнами, а навіть континентального масштабу.

Оцінюючи ситуацію сьогодні, ми бачимо, наскільки Рафаїл Давидович мав рацію.

Ми, учні Рафаїла Давидовича, використовуємо у своїй творчій діяльності фундаментальний підхід вчителя для висвітлення результатів досліджень, співвідносимо їх зі світовими здобутками, широко пропагуємо науково обґрунтовані профілактичні заходи. Наше завдання полягає у тому, щоб передати молодим вченим живі спогади про видатного вченого-гігієніста нашої країни, щоб Рафаїл Давидович став для них прикладом творчого та етичного підходу до планування експериментальних досліджень, узагальнення їхніх результатів та спрямування своїх зусиль на подальше використання отриманих знань на благо здоров'я населення і збереження довкілля.

З великим сумом та тягарем на серці покидав Рафаїл Давидович Україну.

Ми, учні Рафаїла Давидовича, підтримували відносини з ним, коли він був в еміграції в Ізраїлі та США. Свої 90 років він зустрів в Ізраїлі. На його ювілей один з нас присвятив йому перший національний підручник «Гігієна харчування». На це привітання він відповів: «Ви зробили мені царський подарунок».

Останні роки життя він мешкав з родиною у США. Проте своєю рідною і єдиною батьківщиною вважав Україну — країну, в якій минули його молоді літа, найкращі творчі роки, які він віддав всі свої здібності і талант.

**На знімку:
Р.Д. Габо-вич серед учнів.**

